

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 121.

Femte Session.

39te Møde.

Tirsdagen den 29de November.

(Fortf.)

Krigsministeren: Den ærede Taler har influeret, at Ministeriet lader Officerer og Andre reise uden Nytte; men denne Sætning staaer, som saa mange andre, der ere komne fra den ærede Taler, uden Beviis, og tilbagevises derfor, indtil den ærede Rigsdagsmand fremlægger Beviser for, at nogen Officeer efter Krigsministeriets Ordre gjør unyttige Reiser; det er Noget, som ikke finder Sted.

Tscherning: Naar den ærede Minister meddeler Finantsudvalget en fuldstændig Oversigt over alle de forskjelligte Forsættelser og Reiser, som have været gjorte i Aarets Løb, og som have afstedkommet Befordringsudgifter, Diæter og Marschpenge o. s. v., saa skal jeg forsøge paa at føre Beviis for, om det ikke kunde have været muligt at fyldestgjøre de Tjenestefrav, som være forhaanden, uden saa mange Omsætninger.

Krigsministeren: Et saadant Forlangende af den ærede Rigsdagsmand er aldeles udenfor hans Competence (Nei! Nei!).

Schovelin: Ja, det er ogsaa min Overbeviisning, at den ærede Krigsminister har en altfor stor Tilbøielighed til at flytte Folk fra et Sted til et andet. Jeg skal blot berøre en Forsættelse, som har sundet Sted i de sidste Dage, og som har vakt megen Opmærksomhed; en Oberstlieutenant af Generalstaben er flyttet fra Flensborg til Kjøbenhavn og en Anden fra Kjøbenhavn til Flensborg. Derfor der ikke har været nogen anden Grund til denne Forsættelse end den, som er offentlig bekendt, saa har denne Omflytning ikke paa nogen Maade været nødvendig. Enhver af de to

Officerer kunde være bleven, hvor han var; derved vilde Staten have sparet de reglementerede Diæter og Befordringsudgifter, og de vedkommende Officerer vilde ligeledes have sparet de betydelige Udgifter, som altid ere forbundne med Omflytningen, foruden det, som Staten betaler.

Krigsministeren: Officerernes Forsættelse og Omflytning og hvad dermed staaer i Forbindelse er en Commandosag, og henhører under Kronen, og Kronen spørger ikke Rigsdagen om Tilladelse til at forflytte en Officeer fra den ene Afdeling til den anden; det er Kronens egen Sag.

Tscherning: Jeg vil atter her forvare mig imod, at jeg ikke deltager i Noget, som i mindste Maade kan gjøre Indgreb i Kronens Berettigelse; men jeg er ogsaa overbevist om, at Kronen ikke giver sine Redskaber Ordre til at gjøre Noget, som er Indgreb i Rigsdagens Berettigelse. Nu er Rigsdagen og Kronen stillet saaledes, at de skulle enes om, hvilke Pengemidler der skulle tilstaaes til Afbenyttelse af det Redskab, Kronen benytter sig af for at forvalte Krigsvæsenet, og dette Redskab er ansvarlig for, at de Midler, som paa denne Maade blive fastsatte, staae til, naar der ikke er en ganske overordentlig Omstændighed, som kræver Mere; derved blande vi os ikke i nogetsomhelst Commandoforhold. Jeg skal ikke her indlade mig paa at kritisere nogen enkelt Forsættelse; men naar den ærede Minister kræver af mig, at jeg skal gaae videre end ved et Skjøn at berigtige de Krav, som han stiller til Finantserne, og som vi efter dette Skjøn ansee for urigtigt, saa maa han ogsaa være fattet paa, da han er den Gæste, der kan gjøre det, at give de fornødne Dplysninger, som ere nødvendige for at